

Því hefirðu þá svo hrifið mig
og hjarta mitt lagt fjötur í?

Ég ætlaði mér ekki' að elska þig,
neinn ásetning til þess hafði' eg ei;
en hinsegin svona það henti mig.
Hef ég þá sök á þessu? Nei!

Ómótstæðilegt innra megn
— ég ætla það heiti: náttúran —
vald hefir á mér vilja gegn.
Ég vænti það bugi sérhvern mann.

Ég býðst til alls, sem þú biður mig;
ég byði þér líf mitt glaður, mey!
En það eina': að hætta' að elska þig
er mér ómögulegt — ég get það ei.

Og hversu sem þú ert hörð við mig
og hvað oft við mér sem þú kveður nei,
þá hætti ég aldrei að elska þig;
mér er þ' ómögulegt — ég get það ei,

Og hvað varðar mig svo um boð eða bann?
Öllum boðorðum sterkari' er náttúran.
Þau lög ein eru helg, sem ég hlýða hlýt;
hin, sem ég get brotið, eru' einskis nýt.
